

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 14. juni 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1401 (MOF alm. del) stillet den 19. maj 2021 efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Spørgsmål nr. 1401

"Vil ministeren redegøre for, hvorfor definitionen på store dambrug ikke ændres til 200 tons foder, da kravet om overgang til emissionsbaseret regulering ikke vil være en rentabel investering for dambrug under 200 tons, og denne ændring ikke vil medføre øgede udledninger af næringsstoffer eller organisk materiale?"

Svar

Jeg ønsker grøn udvikling af dambrugssektoren, hvor man bevæger sig mod mere ressourceeffektive og miljøvenlige anlæg. Det er derfor vigtigt, at alle anlæg i udgangspunktet er på emissionsbaseret regulering, da det skaber mulighed for kontrollere udledningen med konkrete målinger, og ikke mindst giver incitament til at etablere og udvikle renseforanstaltninger, så man kan producere flest fisk for udledningen.

Hovedreglen i dambrugsbekendtgørelsen er, at ferskvandsdambrug, inden etablering, udvidelse eller ændring, skal godkendes efter reglerne i kapitel 3 om emissionsbaseret regulering. Det betyder bl.a., at ferskvandsdambruget skal overholde bekendtgørelsens BAT-standardkrav og krav til rensning af næringsstoffer og Bi5 (organisk stof). Eksisterende ferskvandsdambrug med et foderforbrug på 100 tons eller derunder kan godkendes efter reglerne i kapitel 4 om foderkvote. For disse dambrug fastsættes krav om BAT i henhold til bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed, og dambruget skal ikke overholde specifikke krav til rensning. Eksisterende ferskvandsdambrug med et foderforbrug på over 100 tons kan dog godkendes efter reglerne i kapitel 4 om foderkvote i en overgangsperiode, men skal som udgangspunkt senest i 2026 overgå til emissionsbaseret regulering.

Det er ministeriets faglige vurdering, at niveauet for BAT-standardkrav i dambrugsbekendtgørelsen er sat således, at langt størsteparten af alle ferskvandsdambrug over 100 tons kan møde kravene med få eller ingen ændringer af deres produktion.

Jeg er bevidst om, at der er en del af branchen, som har et efterslæb i forhold til en miljøgodkendelse, hvilket bl.a. omfatter ca. 20 anlæg med et foderforbrug på over 100 tons. Disse anlæg har et større spring op til det teknologiniveau, der er repræsentativt for branchen generelt i dag. Den udestående miljøgodkendelse vil således have en større økonomisk betydning, i forhold til investering i den nødvendige renseteknologi, end for allerede miljøgodkendte anlæg.

./.

Jeg er af den opfattelse, at dambrugsbekendtgørelsen lever op til tidligere vedtaget vækstaftale fra 2016, og at bekendtgørelsen på en hensigtsmæssig måde understøtter en omlægning af dambrugssektoren mod større og mere moderne, ressourceeffektive og miljøvenlige anlæg, samt bidrager til at alle dambrug får en miljøgodkendelse.

Ved overgang fra regulering på foderkvote eller fodertilladelse til emissionsbaseret regulering, kan dambruget som udgangspunkt fordoble sin produktion, da dambruget samtidig bl.a. skal overholde dambrugsbekendtgørelsens emissionskrav og rensegrader. Disse rensegrader er for alle produktionsstørrelser 50 % rensning af kvælstof, mens kravet til rensning af fosfor og organisk stof starter ved 60 % og er stigende i takt med produktionsstørrelsen.

Dette betyder, at der vil være en forventelig reduktion af udledningen af fosfor og organisk materiale, når de eksisterende ferskvandsdambrug med et foderforbrug på over 100 tons, skal overgå til emissionsbaseret regulering inden udgangen af 2026. Samtidig vil anlægget kunne fordoble sin produktion med den samme kvælstofudledning. Den forventede reduktion af fosfor og organisk stof vil således ikke ske, hvis grænsen for godkendelse på foderkvote hæves til 200 tons.

Lea Wermelin

/

Kristian Baden Dambo-Korch